

Evelyn neemt iedereen bij de neus

door PIETER
VAN DER SLOOT

AMSTERDAM, dinsdag „Van binnen ben ik al mijn leven lang clown, maar naar buiten toe pas sinds een jaar of zes.” Evelyn Citroen uit Ankeveen, met een glas verse sinaasappelsap voor zich op een terrastafeltje in Amsterdam, zet ineens een plastic neus op. Zo rood en groot als een tomaat. „Kijk, er komen meteen kuiltjes in je wangen. Ieder mens verandert erdoor, zowel kind als volwassene. Deze neus heb ik altijd bij me. Het is mijn wapen in de strijd voor een betere wereld.”

Een strijd die deze 51-jarige kinderverzorgster en freelance ziekenhuisclown niet alleen in Nederland voert, maar sinds vorig jaar ook in Rusland. Dezer dagen is ze koortsachtig bezig om fondsen te werven voor een tweede reis — naar Siberië — waar ze met haar komische talent wat vreugde wil brengen aan zieke kinderen in verre plaatsen als Novosibirsk en Irkoetsk. Het wil niet erg lukken, want nu het economisch wat minder gaat is 'liefdadigheid' één van de eerste zaken waarop de Nederlander kennelijk bezuinigt.

Onbekend

„Het verschijnsel van cliniclowns was in Rusland onbekend. En juist daar is het nodig, want die kinderen hebben niets, helemaal niets. Geen tv op de kamer, geen radio, zelfs niet iedere dag te eten. De familie moet hun zieke kind vaak zelf voeden. Ik ben nu vreselijk bang dat de trip vanwege geldgebrek niet doorgaat.” Ze zucht: „We heb-

Nederlandse
cliniclown doet
Russische kindjes
pijn vergeten

■ Evelyn Citroen, alias 'clown Bijouxxx', probeert het leven van een kankerpatiëntje in een ziekenhuis in Sint-Petersburg wat op te vrolijken.

EIGEN FOTO

ben bijna tienduizend euro nodig.”

Het bezoek dat Evelyn ('clown Bijouxxx') afgelopen najaar aan Moskou en Sint-Petersburg bracht, was niet alleen een schok, maar vooral ook leerzaam: „Met drie à vier clowns bezochten we kinderen die vaak doodziek waren. Zowel de leiding als de kinderen wisten eerst niet wat er gebeurde. Maar na een paar minuten al was het een feest. In twee weken tijd hebben we

vijf weeshuizen, zeven ziekenhuizen en twee bejaardentehuizen bezocht. Want ook veel ouderen in Rusland hebben behoefte aan aandacht, aan liefde, aan een lach. Zeker als je in aanmerking neemt hoe primitief en smerig het daar vaak is.”

De motivatie van Evelyn Citroen om open en vooral lief te zijn zijn voor de medemens heeft alles te maken met haar opvoeding en afkomst. „Ik maak er geen geheim van dat

ik een tweede generatie oorlogsslachtoffer ben. Mijn joodse familie is in de oorlog bijna helemaal uitgemoord. Toen ik geboren werd, mocht er thuis niet worden gelachen. Ik snakke ernaar dat de clown in mij naar buiten kwam. Maar dat gebeurde pas toen ik een volwassen vrouw was.”

Evelyn hoopt in augustus met haar vriend David ('clown David') en dertig andere clowns uit Europa, Canada en de Verenigde Staten af te rei-

zen naar Siberië om daar zieke kinderen althans voor een paar momenten hun pijn en leed te doen vergeten. „Ik wil, net als vorige keer, honderd kristallen meenemen. Zo'n kristal symboliseert de band tussen hen en hun ouders. Veel Nederlandse kinderen heb ik hiermee hun angst voor ziekte, eenzaamheid en dood weggenomen. Datzelfde wil ik nu ook doen in Rusland. Want kinderen zijn overal ter wereld hetzelfde.”